

» Die conste van 't toebacksuyghen 2 «

In tegenstelling tot stressonderdrukkend sigaretten roken, is pijproken bij uitstek een rustgevend activiteit. Ontspannen genieten van een geurige pijptabak is voor velen een ideale manier om tot rust en contemplatie te komen. Maar dan helpt het wel als je weet om te gaan met pijp, stoppertje en tabak. Onze al jarenlang terugkerende rookavonden dragen daaraan bij. Cursusleider Benedict Goes maakt tijdens een avondvullend programma de pijproker in spé bekend met de kneepjes van het vak. Hoe optimaal te genieten zonder te inhaleren.

<http://pipemuseum.nl/>

http://www.wikiwand.com/nl/Goudse_stenen_pijp

<http://www.maanstof.nl/goudsepijpen/geschiedenis.html>

Per 1 december 2006 gaf de enige professionele Goudse pijpenmaker Adrie Moerings de pijp aan Maarten; hij ging van z'n welverdiende oude dag genieten.

Om te voorkomen dat het pijpenmakersvak geheel uit Gouda verdwijnt, heeft hij enige tijd van te voren het initiatief genomen tot de oprichting van de 'Vrienden van de Goudse Pijp'. Deze vrienden leerde hij het pijpenmaken om op deze manier het ambacht en de historie over te dragen. Als tegenprestatie demonstrenen deze vrienden thans hun vaardigheden in het pijpenmaken bij toerbeurt in het Kaas- en Ambachtenmuseum in de Goudse Waag.

Gereed voor het gebruik. De pijpen,
juist uit den oven gehaald en „gesnold”,
zijn nu klaar voor de verzending.

<https://www.claypipes.nl/allerlei/gereedschap/>

<http://www.pijpenkabinet.nl/Pipeclub/CC%20portretten.html>

Rond 1600 waren hele lagen van de bevolking in de Nederlandse Republiek al aan de tabak. Een hele medische literatuur hield zich ermee bezig. De tabak was een probleem van nationaal belang geworden. Iedereen snoof. Aan het einde van de 17e eeuw hadden zelfs de bedelaars hun snuifdoos waar zij eerst even met hun vingers in graaiden voordat ze de hand ophielden voor geld. De tabak, die bij apothekers werd verkocht, werd een artikel voor de gespecialiseerde handel. De herbergiers hadden het voor hun klanten in voorraad. De bladeren die voor pijptabak bestemd waren, werden gedroogd, maar niet gesneden verkocht. Men bewaarde ze thuis in potten, droeg ze bij zich in tabakszakken. Er werd gerookt in lange, aarden pijpen met een smalle kop. Men rookte vier, vijf pijpen achter elkaar. De tabak was het goedkoopste genotmiddel. Er werd overal gerookt: thuis, op kantoor, in de winkel, herberg, trekschuit, soms ook in kerken.

<http://www.beroepenvantoen.nl/Oude-beroepen-Pypmaeckers.html>

Van pypmaeckers en toebacksuyghers

Bij grondwerkzaamheden in stad of dorp, bij het uitbaggeren van een rivier of een haven, of zo maar bij het ompitten van de grond in je volkstuintje. Je komt ze altijd en soms zelfs in grote getale tegen, de kleine witte pijpenkopjes, al dan niet voorzien van een stukje steel. Het zijn evenveel bewijzen van zowel de 'ondeughden van het toebacksuyghen' als wel van het vreugdevol smoren van een pijpje tabak. Het ligt er maar aan van welke kant je het bekijkt. En het zijn juist die kleine pijpenkopjes, die de geschiedenis schrijven van pijpmakers en tabaksgebruikers. Een stukje historie, dat overigens letterlijk in rook is opgegaan.

<http://docplayer.nl/44095509-Beeldverslag-workshop-goudse-kleipijpmaken.html>

Gijsbreght ©